

عوامل موثر با رضایت مندی زنان از چگونگی گذران اوقات فراغت

۱- باید بدانیم که مراد از گذران اوقات فراغت، وقت گذرانی پوچ و بیهوده نیست بلکه تفریحی سودمند و منشا اثر است که موجب رضایتمندی فرد شود. چنین فعالیت تفریحی با میل و رغبت فرد همراه است و در حقیقت از اشتیاق و طلب فرد سرچشمه می گیرد.

۲- فشارهای ناشی از اشتغال ممتد ذهنی و جسمی، نه تنها ممکن است با از دست دادن نشاط و تعادل حیاتی فرد همراه باشد، بلکه در مواقعی عامل مهم در بروز بسیاری از اختلالات روانی و نارسایی های جسمی می باشد. پس در این شرایط برخورداری از یک برنامه جامع و پیش بینی فرصتی آزاد و فارغ از کار موظف و بهره وری از آن، اولین و مهم ترین گام در پیشگیری از آسیب های جسمی و ذهنی و حفظ بهداشت روانی می باشد.

۳- کمبود زمان، محدودیت آشکار تفریح زنان است، زنان از نظر وقت همواره در تنگنا هستند.

۴- انجام کارخانگی از دیگر مواردی که در گذران فراغت زنان به جهت مقدار زمان و انرژی جسمانی و روحی لازم برای آن تاثیر گذاشته، رضامندی آنان را نیز تحت الشعاع قرار می دهد، عهده داری چنین مسئولیتی درکنار اشتغال زنان به کاردستمزدی شرایط سخت تری را برای آنان ایجاد می کند.

۵- نقش درآمد در انتخاب برنامه های گذران اوقات فراغت به دلیل در اختیار قرار دادن فرصت ها و امکانات خاص و در نهایت تاثیر آن در رضامندی فرد از گذران اوقات فراغت بر همگان واضح است.

۶- مقایسه ابراز نظر زنان درباره دخالت داشتن و یا نداشتن شوهرانشان در تصمیم گیری آنان برای پرداختن به امور تفریحی نشان می دهد که تصمیم گیری درباره تعداد دوستانی که زنان را در تفریحات بیرون از خانه همراهی می کنند تنها موردی است که در مقایسه با سایر موارد دخالت شوهر در آن نقش ندارد.

۷- هر چند مردان در برخی کارها مانند تعمیرات جزئی در خانه، رسیدگی به امور بانکی و خرید مایحتاج و لوازم منزل تا حدی مشارکت دارند. اما در کل مشارکت مردان در انجام کارخانگی کم است.